

”רכוש נטוש” מאת שולמית לפיז

דמות: עליזה

ומה איתי? תסתכלי עלי, אמא.
של מי המכנסיים שלי, אני חושבת כשאני עוברת במושב.
של מי החולצה?
אני מרגישה את העיניים של מי שנתן את הבגדים למחסן של הבית כנסת.
נעלי ההתעמלות שלי קרועות, ולא ביקשתי ממך אף פעם שום דבר בשביל
לא לצער אותך.
אני רוצה לטייל, לעבוד, לפגוש אנשים. לעשות דברים.
אני לא אשב בבית ואקריא לך סיפורים. יש עולם בחוץ. אנשים, וים
ורכבת. אני רוצה לצאת מפה.
אם לא תחתמי על הנייר הזה, אני נשבעת לך שאני אברח ואני אקח את
אחותי איתי ואת לא תראי אותנו יותר לעולמים.
נותנים לנו דירה של ארבע חדרים במקום החורבה הזאת ואת מעיזה לא
לחתום?
תעשי פעם אחת בחיים שלך משהו בשבילנו.
תחתמי אמא.
כי אני לא אשב ואחכה שגם אני אהפוך לרכוש נטוש.